

ZAHRAŇIČÍ

in.ihned.cz/zahranici

Hotel na okraji města

Kúria Gerébi leží asi pět kilometrů od městečka Lajosmisze severně od Kecskemétu. Neředstavujte si hotýlek na kraji města. V maďarštině kúria je hotel propojený s dalšími, i sportovními aktivitami. Součástí je dobře vybavený bazén s vířivkou – jacuzzi, apod. Leží v lesíku a pro svoji polohu stranou ruchu je ideální pro různá školení či konference. Zaměstnává přes padesát lidí a mnozí se sjíždějí z okolí. Sotva půl kilometru je vzdálený hřebčín či koňská farma, v jejímž okolí se pasou stáda.

Původní zařízení vzniklo už v polovině předminulého století, ale majitelé – rod Gerébi – se odstěhovali do Argentiny. Podruhé byla kúria obnovena před dvaceti lety v roce 1986. Nejsme jediní hosté. Mimo nás přijel ještě autobus plný Nizozemců, ale rádi sem jezdí i Francouzi či Angličané a v poslední době i Američané.

Láska přes žaludek

Nechybí ani „pravá“ cikánská hudba, čtveřice hudebníků – dvoje housle, kontrabas, cimbál. Na uvítání se podává přípitek, když sklenku do sebe obrátíte, je zřejmé: alkoholu hodně, ořechy, med. Maďarská kuchyně je vůbec velmi chutná, a tudíž nezdravá...

Hustá polévka se nazývá legényfogy leves – kolegyňe ze Slovenské televize, pro kterou je maďarština přece jen příjemnějším jazykem než pro nás, ji nazývá důležitým činitelem při vývoji vztahů dvou mladých lidí, polévkou na chytání, resp. namlouvání si mládež. Pokud ji uherské děvče zvládalo dobře, skončila ruka v rukávě...

Hlavní chod tvoří opečené a obalené svitky masa. Vybrat si lze i pravý guláš. Na rozdíl od českého jde o hustou a ostrou polévku, kterou slavnostně připravují v kotlíku na ohni, takže má i pravou trempskou příchutí...

FOTO: RICHARD GRÉGR

Kůň sedí jako domácí psík na zadních, a když před něj postavíte stolek a misku ovsu, rád civilizovaně pojí, zatímco kovboji si připijí.

Hřebčín? Ne, koňská farma

Ale vraťme se ke koním. Pískem vysypanou arénu farmy s nezbytnou vahadlovou studnou uprostřed obstavují stáje. O pětadvacet koní se stará na dvacet číkošů. To jsou sotva třicetiletí mladíci, kteří se později věnují svému původnímu povolání. Na koni jezdí suverénně, a když vezmou do ruky sklenku s vínem – ani maďarský kovboj vodu nepije – a pobídnou koně do plného trysku, nevyšpláchne vůbec nic. Nakonec sklenku vypijí...

Stáda skotu s dlouhými rohy, pasoucí se v podvečerním teplém slunci všude kolem, vypadají obzvlášť romanticky a budou hlavní prací pastevců.

Ale zatím muži předvádějí své umění s koňmi, kteří vydrží bezmála všechno. Jejich pánové se postaví na hřbetě a praskají bičem. Koně na to nic, mají stejně kamennou tvář jako jezdci. Pak si lehnou na zem či sedí jako psi. Nakonec číkoši dokazují, jak umí ovládat koně zapřažené do kočáru.

Na závěr se do arény vřítí pětispreží. Jezdec stojí na posledních dvou koních, každou nohou na jednom hřbetě, pod nohama má kartáče, kterými se koně hřebelcují, aby noha neskouzla, a na opraticí úvodní trojku. Mistr zvládnou i deset koní. V zapadajícím slunci a zvěřeném prachu vypadají zvlášť malebně...

Je to jen trénink

Každý z jezdců trénuje svého koně sám, až se začne chovat jako domácí psík. Sedí na zadních, a když před něj postavíte stolek a misku ovsu, rád civilizovaně pojí, zatímco kovboj si připije. Stane se zcela hluchým vůči praskání biče a na povel dá přední nohy až na ramena stojícího jezdce.

„Učenlivý kůň výcvik zvládne za pět šest měsíců,“ tvrdí vedoucí. K výcviku stačí hodina, hodina a půl denně, déle kůň neudrží pozornost. Všechny koně jsou kastrováni, neboť jsou pak klidnější a přístupnější k tréninku.

Na farmě si lze koupit různé doplňky, včetně dvou a půl metru dlouhých bičů.

A číkoši vám rádi ukáží, jak s nimi praskat. Jejich virtuozyta, kdy se postaví před vás a švihnou tak, že se bič zastaví těsně před vámi, je ovšem dána pravidelným výcvikem...

V jezdeckých disciplínách a drezuře se konají v Maďarsku národní soutěže. Vyhlášené jsou zejména v malém městečko Solt nedaleko Kecskemétu. Jedna z těchto disciplín se objevila i na olympijských hrách.

Číkoši jsou i v Bugac Pusztě

Podobné zážitky získáme i třeba v Bugac Pusztě, která leží jižně od Kecskemétu. Jde o přírodní rezervaci na ploše přes 300 km², kde se v létě i v zimě pase typický maďarský dobytek, jako třeba prasata Mangalica či ovce druhu Merino. Turisté sem jezdili už před světovou válkou a od roku 1965 přijíždí ročně 25 – 50 tisíc návštěvníků. Zajímavostí je to, že jde o soukromý podnik.

Mimo letní vystoupení maďarských číkošů si lze v muzeu prohlédnout vše, co patří k jejich práci. Pro vážnější poznání slouží i vzdělávací programy, určené zejména mládeži. ■

RICHARD GRÉGR

Informace

Gerébi kúria

Hotel Lajosmisze

H-6050 Lajosmisze, Alsólajos 224

Tel.: (+36)76/356 555, (+36)76/356 974

Gerebi@gerebi.hu

www.gerebi.hu

Bugac Pusztá

H-6114 Bugac, Nagybugac 135

Bugacpuszta@invitel.hu

Tel.: (+36)76/575 112

http://bugacpuszta.info.hu